

מקור המאמר בזוהר פרשת אמור דף צט ע"ב – ק ע"א
סוד התקיעות וסוד סדר הכוונות – ב

סדרא תליתאה, קלא נפיק, וסליק, ובקע כל אינז רקיין, ורחמי מתערן, ומיטי ההוא קלא לרישיה דיעקב (דב ז ע"א) **ויעקב אתער, וחמי לאברהם מתקון בגיסא אחרת, כדי אחידן תרווייהו ביה ביצחק, דא מהאי סטרא, ודא, מהאי סטרא ולא יבלין תוקפוי לנפקא לבך. והני תלתא סדרין, בלהו סדרא חד.**

סדרא אחרת, קלא נפיק, וסליק, וגטיל לאברהם מאתריה, ונגיד לייה לחתתא, לאתר דתוקפיהון דיצחק שריין וקיימן לייה לאברהם בגויה.

סדרא תנינא, נפיק קלא תבירא, לא תקיפה בקדמאה, לא דחליש והוא קלא דתקע, אלא דההוא קלא לאו איהו לגבי יצחק בקדמיתא, דתפונ תוקפא תקיפה שרייא, אלא לגבי אינז כי דינא דלתתא, לאינז רפיין יתר, ובלהו חמאן לאברהם לגבייהו, ואתרבפין קפיה.

QRSTUVWXYZ
יוטר רפים, וכלם רואים את אברהם אצלם, ונכנעים לפניו.

סדרה שלישית - יוצא קול ועולה, ובזקע כל אותם רקיינים, ומתקוערים רחמים, ומגיעו אותו קול בראשו של יעקב, ויעקב מתקוער ורואה את אברהם מתקון באחד האחר. אזי אוחזים שנייהם ביצחק, זה מצד זה וזה מצד זה, ולא יכולים להתקרף שלו לצאת החוצה, ושלש הסדרות הללו הן סדרה אחת.

סדרה אחרת - קול יוצא ועולה, ונוטל את אברהם ממקומו, ומשפיע אותו למיטה, למקום שהగבורות של יצחק שורדים שם, ומקרים את אברהם בתוכם.

סדרה שנייה - יוצא קול שבור, לא חזק כמו הראשון. לא שחלש אותו קול שתקע, אלא שהוא קול אינו אצל יצחק כבראשונה, שם שורה אתרבפין, ואתרבפין קפיה.

בִּנְתִּים סִדְرָה שְׁלִישִׁית -
יֵצַא קֹול וְעֹלָה, וּמִתְעַטֶּר
בְּרָאשׁוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, וּמִשְׁפִּיעַ
אָתוֹ לְאָתוֹ מָקוֹם שָׁאוֹתוֹ
הַגְּבוּרוֹת שְׁוֹרוֹת, וּעוֹמֵד
כֶּגֶדֶן, אַבְרָהָם מִצְדָּה זֶה,
וַיַּעֲקֹב מִצְדָּה זוֹה, וְהֵם בָּאַמְצָעַ,
וְאֵז כֶּלֶם נְכֻנָּעִים וּנְמַצָּאִים
וּשְׂוֹכְנִים בָּמְקוּמָם. וְאֵלּוּ כֶּלֶם
סִדְרָה אַחַר שְׁנִי.

סִדְרָה אַחֲרֹנוֹה - שְׁצָרִיךְ
לְהַעֲלוֹתָם לְמִקְומָם וּלְיִשְׁבַּב
(וּלְישַׁר) בְּגִינֵּיהם אֶת יִצְחָק
כִּמְקֹדֶם, מִשׁוּם שְׁאַת זוֹה צָרִיךְ
לְיִשְׁרַר בָּמְקוּמוֹ, וְלֹא יֵצֵא
בְּגִבּוּרוֹתָיו הַחֹנֶчаּ, אֹז כֶּל
הַדִּינִים נְכֻנָּעִים, וּמִתְעַזְּרִים
רְחִמִּים.

על כן צָרִיךְ לְכֹזֵן אֶת הַלְּבָב
וְהַרְצֹן בְּקוּלוֹת הַלְּלוֹג, וּלְחֹזֵר
בְּתִשְׁוֹבָה לְפָנֵי רְבּוֹנָם. אַז
כַּשְׁיִשְׂרָאֵל מִתְקָנִים וּמִסְדָּרִים
קוּלוֹת בְּרָצֹן הַלְּבָב כְּרָאֵי
בְּשׁוֹפֵר הַזֹּה, חֹזֵר אָתוֹ
שׁוֹפֵר עַלְיוֹן. וּכְשַׁחֲזֹר,
מַעֲטָר אֶת יַעֲקֹב, וְהַכֵּל גַּתְקָן.
וּכְסָא אַחַר עֹלָה, וְאֵז
נִמְצָאת שְׁמַחַה בְּכָל, וְהַקְדוֹשָׁ
בָּרוּךְ הוּא מַרְחֵם עַל הָעוֹלָם.
אֲשֶׁרִי חַלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל
שְׁיוֹדָעִים לְהַנְּהִיגָּה וּלְמִשְׁדָּךְ אֶת רְבּוֹנָם מִדִּין לְרְחִמִּים, וּלְתַקֵּן

אֲדָהָבִי, סִדְרָא תְּלִיתָהָה, קָלָא נְפִיק, וּסְלִיק,
וְאַתְּעַטֶּר בְּרִישָׁה דִּיעַקְבָּ, וּנְגִיד לִיה
לְתַתָּא לְהַהְוָא אֶתֶּר דָּאִינּוֹן גְּבוּרָאָן שְׁרִין, וּקְאִים
לְקַבְּלִיְּהָוָה, אַבְרָהָם מִהְאִי סְטָרָא, וַיַּעֲקֹב מִהְאִי
סְטָרָא, וְאִינּוֹן בְּאַמְצָעִיתָה. כְּדִין אַתְּכְּפִין בְּלָהָוָה,
וּמְשַׁתְּכָחִין (ס"א וּמְשַׁתְּכָכִי) בְּאַתְּרִיְּהָוָה. וְהַנִּי בְּלָהָוָה
סִדְרָא אַחֲרָא תְּנִינָּא.

סִדְרָא בְּתִרְאָה, דְּבָעֵיָא לְסְלָקָא לוֹז לְאַתְּרִיְּהָוָה,
וְלִיְּשָׁבָא (ס"א אַלְישָׁא) בְּגִינֵּיָהוָה לְיִצְחָק
בְּמַלְכָדָמִין. בְּגִינּוֹן דְּהָאִי בְּעֵי לִישָׂרָא לִיה בְּאַתְּרִיְּהָוָה,
וְלֹא יְפֻוק בְּתוֹקְפּוֹי לְבָר, כְּדִין דִּינּוֹן בְּלָהָוָה אַתְּכְּפִין,
וּרְחַמִּין אַתְּעַרְוָה.

עַל דָּא בְּעֵי לְכֹזֵן לְבָא וּרְעוֹתָא בְּהַגִּי קָלִי,
וְלִמְהֹדר בְּתִיְּבָתָא קָמִי מִאֲרִיהָוָן. כְּדִין בְּדָ
יִשְׂרָאֵל מִתְקָנִי וּמִסְדָּרִי קָלִין בְּרָעוֹתָא דְּלָבָא כְּדָקָא
יִאָוֶת, בְּשׁוֹפֵרָא דָא, אֲדָהָר הַהְוָא שׁוֹפֵר עַלְאָה,
וּבְדָרָא אֲדָהָר, מַעֲטָרָא לִיה לַיַּעֲקֹב, וְאַתְּתַקֵּן כְּלָא.
וּבְוּרְסִיא אֲחַרָא רְמִי, וּכְדִין חִידּוֹ אַשְׁתָּבָח בְּכָלָא,
וּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא מַרְחֵם עַל עַלְמָא. זְבָאָה
חִילְקָהוָן דִּיִּשְׂרָאֵל, דִּיְּדָעֵין לְנָגְדָא וּלְאַמְשָׁבָא (ד"ק
ע"ב) לִמְאַרְיָהָוָן, מִדִּינָא לְרְחִמִּי, וּלְתַקֵּנָא בְּלָהָוָה עַלְמָיִן
עַל יְדֵיָהָוָה.

שְׁיוֹדָעִים לְהַנְּהִיגָּה וּלְמִשְׁדָּךְ אֶת רְבּוֹנָם מִדִּין לְרְחִמִּים, וּלְתַקֵּן

תא חוי, לךבל דא, תלתא ספרין פתיחין ביומא
דא, וכמה דרכמין מתרין, ודינין קשין
אתכפין וועלין לדוכתיהו. כד הוא למתא
בגונא דליילא, דיגין קשין אתכפין ואתעברו
מעלמא. ומאן איון. אלין איון רשבים גמורים,
דאיפון דיגין קשין אתכפין ואתעברו מעלמא.
ועל דא נכתבים ונחתמים וכו'. אמר רבי אבא,
ודאי דא הוא ברירא דמלה, בריך רחמנא
דשאילנא ורוחנה בהני מיילן.

ספר א/or הזהר (עמוד 397)

לכן, אחין, הסתפק לפיה שעה בתקון זו שצווית עלייה, ואמצז בו שנת ת"ר זו. ובתחתי שתקפל גם התקונים אחרים. כי התורה נמשלה לאש, והוא כה דברי באש נאם השם. ואל יכול בעיניך על שהרבינו ברמזים. דע שארכאה חלקי הפורעה שלהם פרדים: פשת, רמי, דרש, סוד, הם בוגר ארבע אותיות של השם הויה ברוך הוא, ראה חכ"ם לפניו הפסוק: ס"ה, היא בוגר הי"ד: פש"ט, היא בוגר תה"א ראשונה: רמי, היא בוגר הווא"ו: דר"ש, דברים תמושבו לבו של אדם בגנדה, היא בוגר תה"א האחרונה, ונלות ירושלים אשר בספר"ד, ירשו את ערי הנגב ועליהם מושעים.
ובנו כתוב הרב הקדוש של'ה: על משה רבינו אמר הפסוק "וירא שם כי ס"ר לראות". סרראשי תבוצת סוד רמי, ענו שם המאמר בית חכמה. ונרמלה לי, אל נכו שקרأتي ברכביו, שהגאלה עתידה לבוא בזכות הפסוד והרמן. ודורש את הפסוק: וירא שם כי ס"ר לראות.

יח) הגאלה עתידה לבוא בזכות למוד הזהר וסודות הקבלה

ועתה חפשתי שם ולא מצאתי אלא בעשרה מאמרות. אמר אחד האומר, שהגאלה עתידה לבוא בזכות למוד הזהר וסודות הקבלה, וכן אמר אליו זכרונו לברכך לרבי שמואן בן יהאי. ויכולים להעזר מדבריו שכתב במקומות רבים: כי לעתיד לבוא יה"ה השם אחד. ומה שאנו אומרים אין השם שלם, פרושו שהוא נמצא ביה, ויאמר שר חדש, דהינו ביה התגללה ביצאת מצרים, עזיז ומרתיה. וזה זה תגלה לעתיד לבוא ויעשה יהה. וזה מה שאנו אומרים, מן המצר קראתי יה, עגני במרחב יה.

אם כן, הוזיל ושתי האותיות אלה, יוד וו"ו היא עקר התקון, וסוד ורמזו הם בוגר הי"ד והו"ו, אנו לומדים שהגאלה העתידה תהיה בזכות הפסוד והרמן.

(שלומ ירושלים ספר ראשון: כתבי הרב יהודה אלקלעי, הוצאת מוסד הרב קוק ירושלים)

יט) על ידי למוד הזהר נעשה לו חشك לכל התורה - רשב"י קדש כל כד התרגומים, שנם שאර

דברים הנכתב בתרגומים מעורר ליראת שמים

על ידי למוד הזהר נעשה לו חشك לכל התורה. רשב"י קדש כל כד התרגומים, שנם שאר דברים הנכתב בתרגומים מעורר ליראת שמים. יהר מאד מאד שלא להבט בפפרים המדברים קירות, הם פוגמים אמונה הקדושה אפילו מה שחברו גדויל ישראל, על ידי שעוסק עם חבריו לדבר ביראת שמים זוכה להשיג אורות המקיפים, מה שלא היה משיג מתחלה.

בא ראה, בנגד זה נפתחים שלשה ספרים ביום זה, ובמו שרחמים מתעורים והדינים הקשים נ眷עים ונכנסים למקום - כד הוא למטה כמו שלמעלה, הדינים הקשים נ眷עים ומעברים מן העולם. ומי הם? אלו אותם רשבים גמורים, שהם דינים קשים שפגעו והעברו מן העולם. ועל כן נכתבים ונחתמים וכו'. אמר רבי אבא, וזה ברווחה רחמנא ביהני מיילן.